

<p>1 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια.</p> <p>Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν, δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδούσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσόν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο, ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν, ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Ἦλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολίται δέ, ἐν σαρκὶ ισάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν. Οὓς ἐν ἔτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p>		<p>1 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ</p> <p>Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια.</p> <p>Ἀφοῦ ἀπέθεσαν ὀλόκληρη τὴν ἐλπίδα τοὺς στόν οὐρανὸ οἱ Ἅγιοι, θησαύρισαν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς θησαυρὸν ἄθικτο· δωρεὰν ἔλαβαν, δωρεὰ καὶ δίνουν τίς θεραπείες γιὰ τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ κατὰ τὸ Εὐαγγέ- λιο δὲν ἀπέκτησαν χρυσὸ ἢ ἄργυρο καὶ μετέδωσαν τίς εὐεργεσίες καὶ σέ ἀνθρώπους καὶ σέ κτήνη· ὥστε, ἀφοῦ μέ ὅλα γίνουιν ὑπάκουοι στό Χριστό, νά πρεσβεύουν μέ θάρρος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Ἀποστράφηκαν (σιχάθησαν) τὴν ὕλη τῆς γῆς πού φθείρεται καὶ διετέλεσαν (ὑπῆρξαν) ὡς ἄνθρωποι πολίτες τῶν οὐρανῶν ἴσοι μέ τοὺς Ἀγγέλους ἢ δυάδα τῶν Ἁγίων, πού εἶχε τὰ ἴδια φρονήματα, τὴν ἴδια κα- τοικία, τοὺς ἴδιους τρόπους καὶ εἶχαν μιά ψυχὴ· γι' αὐτό σέ ὅλους, ὅσοι ἔχουν ἀποκάμει δίνουν ὡς βραβεῖο τίς θεραπείες, τὴν εὐεργεσία χωρίς χρήματα, σέ ὅσους ἔχουν ἀνάγκη. Αὐτούς ἄς τοὺς τιμήσουμε ἐπάξια μέ ἐτήσιες ἑορτές, γιατί πρεσβεύουν μέ θάρρος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας.</p>
--	--	--

<p>Ὅλην εισοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων, ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι, πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηλεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόανθρωπος.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς</p>		<p>Ἀφοῦ ἐγκατέστησε μέσα της ὀλόκληρη τὴν Ἁγία Τριάδα ἢ ἀξιοθαύμαστη δυάδα, ὁ Κοσμᾶς καὶ ὁ Δαμιανὸς μὲ τὰ θεϊκὰ φρονήματα, ὡς βρῦσες ἀναβλύζουν τὰ ρεύματα τῶν θεραπειῶν ἀπὸ πηγῆς, ποὺ πηγάζει ζωὴ, τῶν ὁποίων καὶ τὰ λείψανα θεραπεύουν τὰ πάθη μὲ τὴν ἀφή (τὸ ἄγγιγμά τους). Καὶ μόνο τὰ ὀνόματά τους ἀπομακρύνουν τίς ἀσθένειες ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· ἀποτελώντας σωτηρία γιὰ ὅλους ποὺ καταφεύγουν σ' αὐτούς πρεσβεύουν στὸ Χριστό μὲ θάρρος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Δόξα ...</p> <p>Εἶναι ἀτελείωτη ἡ χάρις τῶν Ἁγίων, τὴν ὁποία ἔλαβαν ἀπὸ τὸ Χριστό· γι' αὐτὸ καὶ τὰ λείψανά τους ἀπὸ θεία δύναμη διαρκῶς ἐνεργοῦν μὲ τὰ θαύματα τῶν ὁποίων καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ὅταν τὰ ἐπικαλοῦνται οἱ ἄνθρωποι, τοὺς ἀπαλλάσσουν ἀπὸ τοὺς ἀθεράπευτους πόνους. Μὲ τίς εὐχές αὐτῶν, Κύριε, ἐλευθέρωσε κι ἐμᾶς ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὡς φιλόανθρωπος.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ποιὸς νὰ μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; Ποιὸς νὰ μὴν ἀνυμνήσει τὴν παρθενικὴ σου γέννηση; διότι αὐτὸς ποὺ ἔλαμψε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἁγνή, καὶ σαρκώθηκε κατὰ τρόπο ἀνέκφραστο, αὐτὸς ποὺ ὑπῆρχε Θεὸς ἀπὸ τὴ φύση του, καὶ ἔγινε ὡς πρὸς τὴ φύση ἄνθρωπος γιὰ μᾶς· χωρὶς νὰ διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα, ἀλλὰ νὰ ἀναγνωρίζεται μὲ δύο φύσεις, ποὺ δέν συγχέονται. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνὴ Παμμακάριστη,</p>
---	--	--

<p>ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11). Αναγνώσματα. (23 Ἀπριλίου. Σελίδες 3-6). Ἐκτενής...κ.λ.π. Κεφαλοκλισία: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Τῶν Αναργύρων τῇ μνήμῃ πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῶ συνειδῶτι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες· Χαίροις δυάς, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἰασις, ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ιάσεων. Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν θαυματουργοί· ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς. Στίχ. Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὡς παρησίαν λαβόντες παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.</p>		<p>νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11). Αναγνώσματα. (23 Ἀπριλίου. Σελίδες 3-6). Ἐκτενής...κ.λ.π. Κεφαλοκλισία: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Στὴ μνήμῃ τῶν Ἀναργύρων ἅς τρέξουμε ὅλοι μαζί μέ καθαρή καρδιά καὶ καθαρή συνείδηση φωνάζοντας μέ μιὰ φωνὴ πρὸς αὐτούς· Χαῖρε δυάδα, ἢ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν· διότι ἐσεῖς λάβατε ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐξουσία τῶν θεραπειῶν. Στίχ. Μέ τούς Ἁγίους του ἐπάνω στή γῆ ἔκανε θαύματα ὁ Κύριος. Ἀφοῦ φυλάξατε καλά τίς ἐντολές τοῦ Κυρίου, κό- βοντας πάνσοφα τὴν ἀσθένεια τῆς φιλαργυρίας, θε- ραπεύετε χωρίς χρήματα· γαυτό, ὅπως ἔχουμε χρέος, τιμοῦμε τὴν πανσέβαστη κοίμησή σας, θαυματουργοί· ἰκετεύσατε, νά σωθοῦμε ἐμεῖς. Στίχ. Νά λοιπόν, τί εἶναι ὠραῖο, ἢ πιό εὐχάριστο ἀπὸ τὸ νά κατοικοῦν ἀδελφοί μαζί; Ἐπειδὴ λάβατε παρησία (θάρρος) ἀπὸ τὸ μόνο Θεό, νά ἐλεεῖτε καὶ νά σώζετε ἀπὸ διάφορους κινδύ- νους, λυτρώστε, Ἀνάργυροι πού ἔχετε μέσα σας τὸ Θεό, αὐτούς πού σᾶς ὑμνοῦν μέ πίστη, καὶ ἀπὸ τὰ πά- θη, καὶ ἀπὸ τούς κινδύνους καὶ τούς πειρασμούς τῆς ψυχῆς καὶ ταυτόχρονα τοῦ σώματος.</p>
---	--	--

<p>Δόξα...</p> <p>Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος, ἀντλουμένη δέ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρούμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. Τὶ οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; θεράποντας ἰατροῦς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατρῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀναργύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Ἡ τό ἐξῆς):</p> <p>Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε. Τὶ βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτικά.</p>		<p>Δόξα ...</p> <p>Πάντοτε ἔχοντας τὸ Χριστό, νά ἐνεργεῖ μ' ἐσᾶς, Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε στόν κόσμο, θεραπεύετε ἀσθενεῖς, διότι τὸ ἰατρεῖο σας εἶναι πηγὴ ἀνεξάντλητη· καὶ ὅσο παίρνουν ἀπ' αὐτήν, ἀναβλύζει περισσότερο, καὶ ὅσο χύνεται, γίνεται περισσότερο, κάθε ἡμέρα ἀδειάζει, ἀλλά ἀυξάνεται, σέ ὅλους δίνει, καὶ δέν παρουσιάζει ἔλλειψη, καὶ αὐτοὶ πού λαμβάνουν εἶναι γεμάτοι ἀπό θαυματουργικὲς θεραπείες, καὶ ἡ ἴδια παραμένει ἀνεξάντλητη· Πῶς νά σᾶς ὀνομάσουμε; Θεράποντες (νοσηλευτές) ἰατροῦς καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἰατροῦς ἀθεράπευτων παθῶν, πού θεραπεύετε ὅλους δωρεὰν, οἱ ὅποιοι πήρατε χαρίσματα ἐκ μέρους τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ, πού προσφέρει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Καὶ νῦν...Θεοτοκίο.</p> <p>Θεοτόκε, ἐσὺ ἡ ἀληθινή κληματαριά, ἡ ὅποια βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς, ἐσένα ἰκετεύουμε πρέσβευε, Δέσποινα, μαζί μέ τούς Ἀναργύρους καὶ ὅλους τούς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>(Ἡ τό ἐξῆς):</p> <p>Μετάνοιαν δέν ἔχω, ψυχὴ ἀμετανόητη. Γιατί καθυστερεῖς; πλησιάζει ἡ ὥρα τοῦ θανάτου, καὶ τὸ τέλος, ἦλθε ὡς κλέφτης, τρέξε καὶ πέσε ἰκετευτικά μπροστά στήν Παναγία.</p> <p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτικά.</p>
---	--	--

<p>Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν. Δόξα ... Καὶ νῦν...</p> <p>Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ἀπόλυσις: (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>1 ΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,</p>		<p>Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκεφθεῖτε τίς ἀσθενείας μας· δωρεὰν λάβατε, δωρεὰν δώστε σ' ἐμᾶς. Δόξα ... Καὶ νῦν ...</p> <p>Ἐσύ πού γιά μᾶς γεννήθηκες ἀπό Παρθένο, καὶ ὑπέμεινες σταύρωση, Ἀγαθέ, ἐσύ πού ἀπογύμνωσες τὸν θάνατο μέ τό θάνατό σου, καὶ ἔδειξες ἀνάσταση ὡς Θεός, μὴ παραβλέψεις αὐτούς πού ἔπλασες μέ τό χέρι σου· δείξε τὴν φιλανθρωπία σου, Ἐλεῆμον, δέξου τὴ Θεοτόκο πού σ' ἐγέννησε, καὶ πού πρεσβεύει γιά μᾶς, καὶ σῶσε, Σωτήρα μας, λαὸν ἀπελπισμένο.</p> <p>Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).</p> <p>1 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΟΡΘΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Ἀφοῦ κατά τρόπο παράδοξο λάβατε ἀπό τὸν οὐρανὸ ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τὴν δωρεὰ τῶν θαυμάτων, θεραπεύετε ἀδιάκοπα ὅλα τὰ πάθη· διότι σ' ἐσᾶς παρουσιάσθηκε ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, νὰ ἐνεργεῖ τὴ δύναμη τῶν θεϊκῶν θεραπειῶν· γι' αὐτό καὶ ἀποκτήσατε μέ τὴν πίστη ἀφθονία ἀφθάρτων ἀγαθῶν, μὴ ἔχοντας ἀγάπη γιά τὰ χρήματα, Ἀνάργυροι, πού σκέπτεσθε θεάρεστα. Πρεσβεύσατε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει ἄφεση πταισμάτων σ' αὐτούς πού</p>
---	--	--

<p>τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῶ Γιώ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου, Ἄχραντε.</p> <p>Τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτούς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἢ πάντων βοήθεια.</p> <p>Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῆς Θεοτόκου. Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.</p>		<p>ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σας. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὡς Παρθένο καὶ μόνη μεταξύ τῶν γυναικῶν ποῦ γέννησες χωρὶς ἄνδρα τὸν Θεὸ μέ σῶμα, σὲ μακαρίζουμε ὅλες οἱ γενιές τῶν ἀνθρώπων· διότι μέσα σου κατοίκησε ἡ φωτιά τῆς Θεότητος, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος τὸν Κτίστη καὶ Κύριο· γι' αὐτὸ τὸ γένος τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων δοξάζουμε ἐπάξια τὴν πανάγια γέννησή σου καὶ μέ μιά φωνή σου φωνάζουμε. Πρέσβευε στὸν Υἱό σου καὶ Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση πταισμάτων, σ' αὐτούς ποῦ μέ πίστη καταφεύγουν στὴ σκέπη σου, Ἀμόλυνη.</p> <p>Ἄς ἐκτελέσουμε, πιστοὶ, τὴ χαρμόσυνη πανήγυρη τῶν Ἀναργύρων, ἱκετεύοντάς τους, νά μᾶς ἀπαλλάττουν ἀπὸ κάθε εἶδος ἀσθενειῶν καὶ ψυχῆς καὶ σώματος.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἀνίκητη προστασία τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ βοήθεια αὐτῶν, ποῦ ἔχουν πεποιθήση σ' ἐσένα, λύτρωσέ με ἀπὸ τοὺς κινδύνους· διότι ἐσύ ὑπάρχεις ἢ βοήθεια ὅλων.</p> <p>Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Κανόνες. Ὡιδὴ Α'. Τῆς Θεοτόκου. Ἀφοῦ ἐπέρασε τὴν ὑγρὴ θάλασσα ὡς ξηρὰ, καὶ διέφυγε τὴ σκληρότητα τῶν Αἰγυπτίων, ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐφώναζε· ἄς ψάλουμε στό Λυτρωτῇ καὶ Θεό μας.</p>
--	--	--

<p>Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.</p> <p>Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.</p> <p>Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.</p> <p>Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεϊκῇ φωταυγεῖς Ἀνάργυροι, καταυγάσατε ἡμῶν, τὰς ψυχάς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλύν, ὅπως ὑμᾶς πίστει γεραίρωμεν.</p> <p>Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρώην παθῶν, πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήματα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουρίζετε.</p> <p>Ἐκ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότης τὰς δωρεάς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεάν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλά, καὶ δυσίατα σαρκὸς</p>		<p>Ἐπειδὴ πιέζομαι ἀπὸ πολλοὺς πειρασμούς, σ' ἐσένα καταφεύγω ἀναζητώντας σωτηρία· ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, σῶσε με ἀπὸ τῆς δυσκολίας καὶ τῆς συμφορῆς.</p> <p>Μέ ταράζουν ἐπιθέσεις τῶν παθῶν καὶ μοῦ γεμίζουν τὴν ψυχὴ θλίψη· εἰρήνευσέ με, Κόρη, μέ τῇ γαλήνῃ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πάναγνη.</p> <p>Ἐπειδὴ γέννησες Σωτήρα καὶ Θεό, σέ παρακαλῶ, Παρθέने, νά λυτρωθῶ ἀπὸ τὰ δεινά (τῆς συμφορῆς)· διότι σ' ἐσένα καταφεύγοντας τώρα ὑψώνω καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὴ διάνοια (τό νοῦ).</p> <p>Ἐπειδὴ ἀσθενῶ σωματικά καὶ ψυχικά. κάνε με ἄξιο νά βρῶ θεϊκὴ ἐπίσκεψη καὶ φροντίδα ἐκ μέρους σου, μόνη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, σάν ἀγαθὴ καὶ λεχώνα Μητέρα τοῦ Ἀγαθοῦ.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἀστράφτοντας ἀπὸ τῆ θεϊκῆ δόξα, φωτοβόλοι Ἀνάργυροι, φωτίστε τῆς ψυχῆς μας, διασκορπίζοντας τὴν καταχνιά τῶν παθῶν, γιὰ νά σᾶς ἐγκωμιάζουμε μέ πίστη.</p> <p>Ἀφοῦ καθαρισθήκατε ἀπὸ τὰ προηγούμενα βλαβερὰ πάθη, μέ τῆς ἐπιδόσεις (προσπάθειες) τῶν κόπων σας, καθαρίζετε τῆς δύσκολες ἀσθένειές μας, σοφοί, καὶ ἀνακουφίζετε τοὺς πόνους (τοὺς κόπους) τῶν ψυχῶν.</p> <p>Ἐχοντας λάβει ἀπὸ τόν Κύριο τῶν ὅλων τῆς δωρεῆς τῶν θαυμάτων, Ἅγιοι, θεραπεῦστε καὶ τὰ δικά μας πολλά καὶ δυσκολοθεράπευτα, πάθη τοῦ σώματος,</p>
---	--	--

<p>πάθη δεόμεθα. Θεοτοκίον. Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν, ὃν δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ὡιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.</p> <p>Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.</p> <p>Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.</p> <p>Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κηύσασα, Θεομακάριστε.</p> <p>Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.</p>		<p>παρακαλοῦμε. Θεοτοκίον. Χωρὶς τούς νόμους τῆς φύσεως, Ἄγνη, γεννᾷς αὐτόν πού ἔδωσε τό Νόμο, τόν Ἰησοῦ, τό λυτρωτὴ· τόν ὅποιον ἰκέτευε, Θεοτόκε, νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τίς πολλές ἀνομίες μας. Ὡιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. Κύριε, Ἐσύ πού ἐδημιούργησες τὴν ὀροφή τῆς οὐράνιας ἀψίδας καὶ οἰκοδόμησες τὴν Ἐκκλησία, Ἐσύ στερέωσέ με στή δική σου ἀγάπη, Ἐσύ πού εἶσαι τό ἀποκορύφωμα τῶν ἐπιθυμητῶν πραγμάτων, τό στήριγμα τῶν πιστῶν, μόνε φιλάνθρωπε.</p> <p>Σέ ἔχω προστασία καὶ σκέπη τῆς ζωῆς μου, Παρθένε, πού γέννησες τό Θεό· Ἐσύ κυβέρνησέ με πρὸς τό δικό σου λιμάνι, ἐσύ ἢ αἰτία τῶν ἀγαθῶν, τῶν πιστῶν τό στήριγμα, μόνη πανύμνητη.</p> <p>Σέ ἰκετεύω, Παρθένε, νά διασκορπίσεις τὴν ψυχική μου ταραχή καὶ τὴ ζάλη τῆς θλίψεώς μου· διότι ἐσύ, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, μόνη πάναγνη, γέννησες τόν ἀρχηγό τῆς γαλήνης τόν Χριστό.</p> <p>Ἐπειδὴ γέννησες τόν εὐεργέτη, τόν αἴτιο τῶν καλῶν, κάνε νά ἀναβλύσει ὁ πλοῦτος τῆς εὐεργεσίας σέ ὅλους· διότι ὅλα τά μπορεῖς, ἐπειδὴ γέννησες τόν δυνατό στήν ἰσχύ, τόν Χριστό, Θεομακάριστη.</p> <p>Ἐπειδὴ βασανίζομαι ἀπό δύσκολες ἀρρώστειες καὶ νοσηρά πάθη, Παρθένε, ἐσύ βοήθησέ με· διότι σέ ἀναγνωρίζω, ὡς θησαυρό, πού δέν τοῦ λείπει τίποτε, Πάναγνη, καὶ ὁ ὅποιος παραμένει ἀδαπάνητος (δέν τελειώνει).</p>
---	--	--

<p>Τῶν Ἁγίων. Ὁ κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἐκάστην, πολλές εὐεργεσίας καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ Ἴατροί, τῶν Ἀγγέλων ὄντως ἰσοστάσιοι. Ἰμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας, πάντων καταυγάζετε. Ἴδου συνήθροισται λαός, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνήσαι τὰς μεγίστας δωρεάς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν, ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς πληρώσατε. Θεοτοκίον. Ἁγία Δέσποινα ἀγνή, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε. Μικρὰ Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Καθίσματα. Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἱατρείον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,</p>		<p>Τῶν Ἁγίων. Ὁ κόσμος ψάλλει κάθε ἡμέρα, Ἅγιοι, τίς δικές σας πολλές εὐεργεσίες καὶ τό πλήθος τῶν θαυμάτων, θαυματουργοὶ ἱατροί, πού εἴσθε πράγματι ἰσότημοι μέ τοὺς Ἀγγέλους. Ἐσᾶς τὰ δύο φωτοβόλα ἀστέρια παρακαλοῦμε, πού βρίσκεσθε μυστηριωδῶς στό ὕψος τῆς Ἐκκλησίας, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, φωτίζετε τίς καρδιές ὄλων. Νά, ἔχει συγντρωθεῖ, Ἅγιοι, λαός ἀπό παντοῦ γιά νά ὑμνήσει τίς δικές σας πολύ μεγάλες δωρεές στό ναό σας· Ἀλλά ἐκπληρῶστε τίς εὐχές ὄλων. Θεοτοκίον. Ἁγία Δέσποινα ἀγνή, πού ἔδωσες σῶμα στόν ὑπεράγιο Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ τό λόγο τοῦ Ἀγγέλου, λύτρωσέ με, παναμόλυνη, ἀπό τὰ παράλογα πάθη, ἐμένα πού σέ ὑμνῶ μέ θεϊκά λογία. Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα. Μέ τή χάρη τοῦ Πνεύματος ἀναδειχθήκατε σέ ὄλους θαυματουργοὶ χορηγοὶ τῶν θεραπειῶν καὶ φῶτα φωτιστικά· διότι δροσίζοντας μέ τὴν πίστη τὴ φλόγα τῶν παθῶν, μέ αὐτὴν (τὴν πίστη) θερμαίνετε τό φρόνημα τῶν πιστῶν· γί' αὐτό ἔχοντας τόν ἱερό ναό σας ὡς ἱατρεῖο τῶν ψυχῶν, σ' αὐτόν καταφεύγομε, Ἀνάργυροι θεοφόροι (φορεῖς τοῦ Θεοῦ). Πρεσβεύσατε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρήσει συγχώρηση τῶν πται-</p>
--	--	--

<p>τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίον. Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὄθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου, Ἄχραντε. Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε. Εὐσπλαχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε. Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.</p>		<p>σμάτων, σ' αὐτοὺς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σας. Θεοτοκίον. Ἐπειδὴ περιέπεσα σέ διαφόρους πειρασμούς, ἀπὸ ἐχθροῦς ἀοράτους καὶ ὁρατοῦς, κυριαρχοῦμαι ἀπὸ τὴν τρικυμία τῶν ἀμέτρων σφαλμάτων μου, καὶ ἐπειδὴ ἔχω βοήθεια καὶ σκέπη ἐσένα, Ἀμόλυνη, καταφεύγω στό λιμάνι τῆς δικῆς σου ἀγαθότητος· γι' αὐτό, Παναγία, ἰκέτευε αὐτόν πού σαρκώθηκε χωρὶς ἄνδρα ἀπὸ σένα, γιὰ ὅλους τοὺς δούλους σου πού σέ ὑμνοῦν ἀκατάπαυστα, πρεσβεύοντας σ' αὐτόν ἐπίμονα νά δωρίσει συγχώρηση πταισμάτων, σ' αὐτοὺς πού προσκυνοῦν μέ πίστη τὴ γέννησή σου (τόν Υἱό σου), Ἀμόλυνη. Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. Ἄκουσα, Κύριε, γιὰ τό μυστήριο τῆς σπλαχνικῆς οἰκονομίας σου, κατανόησα τὰ ἔργα σου καὶ δόξασα τὴ Θεότητά σου. Ἐσύ πού γέννησες τόν Κύριο, τόν Κυβερνήτη, καταπράυνε τὴν ταραχή καὶ τὴν τρικυμία τῶν πταισμάτων μου, Νύμφη τοῦ Θεοῦ. Τὴν ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου δῶσε σ' ἐμένα, πού σέ ἐπικαλοῦμαι, ἐσύ πού ἐκυφόρησες (ἐκράτησες στά σπλάχνα σου) τόν εὐσπλαχνο καὶ Σωτῆρα ὅλων, ὅσοι σέ ὑμνοῦν. Ἀπολαμβάνοντας, Πάναγνη, τὰ δῶρα σου σοῦ ψάλλουμε ὕμνο, ἐμεῖς πού σέ γνωρίζουμε ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.</p>
---	--	--

<p>Οί ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐφημήσωμεν.</p> <p>Ρομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους, ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιοῦμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν, σοφοὶ Ἀνάργυροι.</p> <p>Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅστις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ὃν δυσωπήσατε πυρός, αἰωνίου λυτρωθῆναί με.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σκηνώσας Κύριος, ἀγνή ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἁγίαν, πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ιάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.</p> <p>Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλόανθρωπε.</p> <p>Ἐμπλησον, Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.</p> <p>Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε</p>		<p>Ἐμεῖς, πού σέ κατέχουμε ὡς ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ ἀκλόνητο τεῖχος τῆς σωτηρίας, λυτρωνόμαστε ἀπὸ κάθε δυσκολία.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Τὰ θεϊκὰ κλήματα, τὰ πραγματικά καρποφόρα, πού στάζουν τό μυστηριῶδες κρασί τῆς θεϊκῆς κληματαριᾶς, τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους, ἅς τοὺς τιμή- σουμε μέ εὐφροσύνῃ.</p> <p>Φανήκατε σάν σπαθί κατατραυματίζοντας τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς, ἀπὸ τῶν ὁποίων τά βέλη λυτρώστε μας, περιποιοῦμενοι τῆ ζωὴ μας, σοφοὶ Ἀνάργυροι.</p> <p>Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δέν ἔχει ἐσᾶς ἀγαθοὺς πρεσβευτές πρὸς τό Χριστό, Ἅγιοι Ἀνάργυροι· τόν ὁποῖον ἱκετεύσατε, νά λυτρωθῶ ἀπὸ τὴν αἰώνια φωτιά.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀφοῦ κατασκήνωσε ὁ Κύριος, Ἀγνή σ' ἐσένα, τὴν ἁγία σκηνή, σέ ἀναδεικνύει πηγὴ πολλῶν ἰάσεων (θεραπειῶν) καὶ καθαρτήριο τῶν παθῶν, Θεοτόκε παν τοτεινὴ Παρθένε.</p> <p>Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Φώτισέ μας μέ τὰ προστάγματά σου, Κύριε, καὶ μέ τό χέρι σου τό ἔνδοξο δῶσε μας τὴν εἰρήνην, Φιλόανθρω- πε.</p> <p>Γέμισε, Ἀγνή, μέ εὐφροσύνῃ τὴν καρδιά μου δίνο- ντάς μου τὴ δική σου ὀλοκάθαρη χαρὰ, ἐσύ πού γέν- νησες τὸν αἴτιο τῆς εὐφροσύνης.</p> <p>Λύτρωσέ μας ἀπὸ κινδύνους, Θεοτόκε ἀγνή, ἐσύ</p>
--	--	--

<p>Ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.</p> <p>Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.</p> <p>Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιῶσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυμάτων δαδουχίαις οἱ μεγαλώνυμοι.</p> <p>Ὡραῖον ζευγος ὄντες σοφοί, αὐλακας ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ῥώσεως τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.</p> <p>Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε, οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν, Ἀνάργυροι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ῥῦσαι με Δέσποινα ἀγαθή, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦτῆς ἐν γενένη κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μὴ με καταισχύνης ὑμνολογοῦντά σε.</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου.</p>		<p>πού γέννησες τὴν αἰώνια λύτρωση καὶ τὴν εἰρήνην, πού εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε διάνοια.</p> <p>Διάλυσε τὴν καταχνιά τῶν σφαλμάτων μου, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, μέ τό φωτισμό τῆς δικῆς σου λαμπρότητας, ἐσύ πού γέννησες τό θεϊκό καὶ προαιώνιο φῶς.</p> <p>Θεράπευσε, Ἀγνή τὴν ἀσθένεια τῶν παθῶν μου, κάνοντάς με ἄξιο, νά μέ ἐπισκεφθεῖς, καὶ δῶσε μου τὴν ὑγεία μέ τὴν πρεσβεία σου.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Προσείλκυσαν τό θεϊκό φωτισμό, ποθώντας μέ ὅλη τὴν καρδιά τους τὴν πηγὴ τῶν ἀκτινοβολιῶν, καὶ μᾶς φωταγωγοῦν κάθε φορά μέ τό φῶς σάν ἀπὸ δαδιά οἱ Ἅγιοι μέ τό μεγάλο ὄνομα.</p> <p>Ἐπειδὴ εἰσθε ὠραῖο ζευγάρι, καλλιεργεῖτε τὰ αὐλάκια τῶν ψυχῶν κόβοντας κάθε τόσο μέ τὰ θεϊκά σημεῖα τὰ πάθη ὡς ζιζάνια, καὶ ἐκατονταπλασιάζοντας τό στάχυ τῆς δυνάμεως (τῆς πνευματικῆς ὑγείας).</p> <p>Ἀφοῦ γίνατε νευρώδεις (δυνατοί) μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, καταστρέψατε κάθε δύναμη τοῦ δυνατοῦ στὴν κακία· ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὴν τυραννία λυτρώστε μας, ἀκοίμητοι προστάτες μας Ἀνάργυροι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γλύτωσέ με, Κυρία ἀγαθή, ἀπὸ τούς πειρασμούς τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ τὴν κόλαση στὴ γέεννα καὶ ἀπὸ τὴ σκλαβιά πού μέ κατέχει, καὶ μὴ μέ ντροπιᾶσεις, ἐμένα πού σέ ὑμνῶ.</p> <p>Ἰδιὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου.</p>
---	--	--

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄϊδι προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κύησασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τῶν Ἁγίων.

Οἰκοῦντες Ἀνάργυροι, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοῦς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν,

Θά ξεχύσω τὴ δέησή μου πρὸς τὸν Κύριο, καὶ σ' αὐτόν θά ἀναφέρω τίς θλίψεις μου· διότι ἡ ψυχὴ μου γέμισε ἀπὸ δεινά, καὶ ἡ ζωὴ μου πλησίασε στὸν ἄδι· Καὶ παρακαλῶ, ὅπως ὁ Ἰωνᾶς· βγάλε με ἀπὸ τῆ φθορᾶ, Θεέ μου.

Ὅπως ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ τῆ φθορᾶ τῆ φύση μου, Παρθένε, δίνοντας τὸν ἑαυτό του στὸν θάνατο, ἡ ὁποία φύση μου κατακυριεύθηκε ἀπὸ τῆ φθορᾶ καὶ τὸ θάνατο, ἰκέτευσε τὸν Κύριό σου καὶ Υἱό, νά μέ λυτρώσει ἀπὸ τὴν κακουργία τῶν ἐχθρῶν.

Σέ ἀναγνωρίζω ὡς προστάτη τῆς ζωῆς καὶ ἀσφαλέστατη φρουρᾶ, Παρθένε, πού διαλύεις τὸ πλῆθος τῶν πειρασμῶν, καὶ μᾶς ἀπομακρύνεις ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν δαιμόνων· καὶ παρακαλῶ παντοτεινά, νά λυτρωθῶ ἀπὸ τῆ φθορᾶ τῶν παθῶν μου.

Σέ ἔχουμε ὡς τεῖχος, ὅπου καταφεύγουμε, καὶ ὡς τέλεια σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, καὶ ὡς ἀνακούφιση ἀπὸ τίς θλίψεις, Κόρη, καὶ μέ τό φῶς σου ἀναγαλιάζουμε. Ὡ Κυρία, καὶ τώρα σῶσε μας ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τοὺς κινδύνους.

Τώρα εἶμαι κατάκοιτος, ἄρρωστος, στό κρεβάτι τῆς ἀσθενείας, καὶ δέν ὑπάρχει θεραπεία γιὰ τό σῶμα μου· ἀλλά ἐσένα, πού γέννησες τὸν Θεό καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κράτησες στά σπλάχνα σου τὸν Λυτρωτῆ τῶν ἀσθενειῶν, σέ παρακαλῶ, Ἀγαθή· σήκωσέ με ἀπὸ τῆ φθορᾶ τῶν νοσημάτων.

Τῶν Ἁγίων.

Ἐνῷ κατοικεῖτε Ἀνάργυροι μέ χαρὰ στοὺς οὐρανοῦς, ἐλάτε βιαστικά στό σεβάσιμο ναό σας, καὶ

<p>παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσατε.</p> <p>Τὴν θεϊαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἅγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθέως στολίσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας ἐκγυμνώσατε.</p> <p>Ὡς κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτῆρες κόσμου ὤφθητε, τῆς κοσμικῆς οὖν βλάβης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἅγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται, τοῦτον ἀγνή δυσώπησον τοῦ πυρός, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον.</p> <p>Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. Ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.</p> <p>Ὁ Οἶκος.</p> <p>Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρεκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γινῶσιν</p>		<p>(κάνετε ἔξωση) ἐξορίστε τίς ἀσθένειες τοῦ σώματος καὶ τὰ πάθη τῆς καρδίας</p> <p>Στολισμένοι μέ τῆ θεϊκῆ εὐπρέπεια ὠραῖα σάν διπλή ἐπίσημη στολή, Ἅγιοι, ἐπειδὴ ἐμεῖς εἴμαστε γυμνοὶ ἀπὸ ἀρετές, στολίστε μας θεϊκά, καὶ ἀπογυμνώστε μας ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας.</p> <p>Φορώντας (ντυμένοι) ὡς στολίδια τὰ θαύματα, φανήκατε σωτῆρες ὅλου τοῦ κόσμου· λυτρώστε μας λοιπόν ὅλους, Ἅγιοι, ἀπὸ τὴν κοσμικὴ βλάβη, καὶ ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἀτιμίας καὶ ἀπὸ τὴν κόλαση.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Χωρὶς νὰ κάψει τὴ μήτρα σου ὁ Ἰησοῦς, μολονότι εἶναι φωτιά, προέρχεται ἀπὸ σένα μέ σάρκα· αὐτόν, ἀγνή παρακάλεσε, νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὴ φωτιά καὶ ἀπὸ κάθε κόλαση, αὐτοὶ πού μέ πίστη σέ ἀνυμνοῦν.</p> <p>Μικρὴ συναπτὴ. Συλλειτουργικό. Σελίδα 38). Κοντάκιο.</p> <p>Ἐσεῖς πού λάβατε τὴ χάρη τῶν ἰαμάτων (τῶν θεραπειῶν) ἀπλώνετε τὴν ἀνάρρωση (ἀποθεραπεία, ἐξυγίανση), σ' αὐτούς πού βρίσκονται σέ ἀνάγκες, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. Ἀλλὰ μέ τὴν ἐπίσκεψή σας σ' ἐμᾶς καταβάλλετε καὶ τό θράσος (τὴν ἀλαζονεία) τῶν ἐχθρῶν, θεραπεύοντας τὸν κόσμο μέ τὰ θαύματα.</p> <p>Οἶκος.</p> <p>Ἵπερέχει ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν, ἀπὸ κάθε σύνεση (ικανότητα σκέψως) καὶ σοφία, καὶ δίνουν</p>
---	--	---

παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν χάριν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κάμοι διηγήσεως δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Συναξάριον

Τῆ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι. Βολαῖς ἀδελφούς οὐ διέσπων οἱ λίθοι, Ὡς εἰς ἓν' ἄμφω συμπεπηγότας λίθον.

Πρώτη Ἰουλίῳ λίθοισιν Ἀνάργυροι ἤθλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60).

Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

γνώση σέ ὅλους· διότι ἀφοῦ ἔλαβαν χάρη ἀπὸ τὸν Ὑψιστο, δωρίζουν ἀοράτως τὴν ἀποθεραπεία σέ ὅλους. γι' αὐτό καί σ' ἐμένα ἔχουν δωρίσει χάρη, νά τοὺς ὑμνήσω, ὡς φορεῖς τοῦ Θεοῦ (θεοφόρους) καὶ ἀρεστούς στὸν Χριστό, καὶ ὑπηρέτες, πού παρέχουν πλήθη θεραπειῶν· διότι λυτρώνουν ὅλους ἀπὸ τοὺς πόνους θεραπεύοντας τὸν κόσμο μέ τὰ θαύματα.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν πρώτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, πού τελείωσαν τὴ ζωὴ τους στή Ῥώμη.

Στίχ. Οἱ πέτρες τοῦ λιθοβολισμοῦ δέν μπορούσαν, νά χωρίσουν τοὺς ἀδελφούς, ἐπειδὴ καὶ οἱ δύο ἦταν ἐνωμένοι ὡς μιὰ πέτρα.

Κατὰ τὴν πρώτη Ἰουλίῳ οἱ Ἀνάργυροι ἄθλησαν (μαρτύρησαν) μέ πέτρες.

Μέ τίς ἅγιες πρεσβεῖες αὐτῶν, ὦ Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.

Καταβασίες. Τῆς Θεοτόκου.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60).

Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου.

Οἱ νέοι πού ἀπὸ τὴν Ἰουδαία κατέληξαν κάποτε ὡς αἰχμάλωτοι στή Βαβυλώνα, καταπάτησαν τὴ φλόγα τῆς καμίνου μέ τὴν πίστη τῆς Ἁγίας Τριάδος ψάλλοντας· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

Ἐπειδὴ θέλησες, Σωτήρα, νά οἰκονομήσεις τὴ σωτηρία μας, κατοίκησες στὸν κόσμο στή μήτρα τῆς Παρθένου, τὴν ὁποία ἀνέδειξες προστάτη· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.

<p>Θελητήν τοῦ ἑλέους, ὃν ἐγέννησας, Μήτηρ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἐπετερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεις, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργοῦντες ἀεὶ.</p> <p>Λαμπρυνθέντες ὡσπερ ὄβρουζον Ἀνάργυροι, χρυσίον θεία χάριτι, ἐπλουτήσατε, ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς· διὸ οἰκτιρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, πειρασμῶν.</p> <p>Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀνάργυροι, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα ἀεὶ, ὧν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ῥύσασθε πάντα ἡμᾶς.</p>		<p>Παρακάλεσε, Μητέρα ἀγνή, αὐτόν πού θέλει τό ἔλεος, τόν ὅποιον γέννησες, νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τὰ σφάλματα καὶ τοὺς μολυσμούς τῆς ψυχῆς, αὐτοὶ πού κραυγάζουν· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.</p> <p>Θησαυρό σωτηρίας καὶ πηγὴ ἀφθαρσίας ἀνέδειξες, αὐτὴν πού σ' ἐγέννησε, καὶ πύργο ἀσφαλείας καὶ θύρα μετανοίας, γι' αὐτούς πού κραυγάζουν· Ὁ Θεός τῶν πατέρων μας εἶσαι δοξασμένος.</p> <p>Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού γέννησες γιὰ μᾶς τό Σωτήρα, τό Χριστό, ἀξίωσε νά θεραπεύεις τίς σωματικές ἀδυναμίες καὶ ἀρρώστειες τῶν ψυχῶν, αὐτῶν πού πλησιάζουν μέ πόθο τῇ θεϊκῇ σου σκέπῃ.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Βάλατε φτερά στό νοῦ σας γιὰ τὰ οὐράνια μέ τίς προόδους σας στά καλά, καὶ ἀφοῦ γίνατε μέτοχοι τῶν θεϊκῶν δωρεῶν, ὡς φτερωτοὶ ἀετοὶ περνᾶτε ἀπό ὅλη τὴ γῆ θαυματουργώντας πάντοτε.</p> <p>Γίνατε λαμπροὶ, ὅπως τό ἀτόφιο χρυσάφι, Ἀνάργυροι, μέ τῇ θείᾳ χάρι, καὶ πλουτήσατε ἀφθονά σάν μέ χρυσάφι μέ τῇ χάρι τῶν θεραπειῶν· γι' αὐτό σπλαχνισθῆτε ἐμᾶς πού ταλαιπωροῦμαστε μέ τίς ἐπιθέσεις φοβερῶν πειρασμῶν.</p> <p>Αφοῦ ἐμπιστευθήκατε στόν Κύριο τὰ καθαρὰ σας πνεύματα, Ἀνάργυροι, δεχθήκατε ἀπ' αὐτόν χάρι, νά διώχνετε πάντοτε τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἀπό τῶν ὁποίων τὴν πικρὴ κακία λυτρῶστε ὅλους μας.</p>
--	--	---

<p>Ἐκοιμήθητε δικαίοις ὀφειλόμενον, ὕπνον σοφοί Ἀνάργυροι, καὶ ἀκοίμητοι πρεσβευταὶ ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ πάθη κοιμίσαστε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἰκετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελῆ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.</p> <p>Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὕμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὕμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας</p> <p>Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὕμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.</p> <p>Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.</p> <p>Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὕμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι,</p>		<p>Κοιμηθήκατε ὕπνο πού ἀξίζει στοὺς δικαίους, σοφοὶ Ἀνάργυροι, καὶ εἴσθε ἀκοίμητοι πρεσβευτῆς τῶν πιστῶν· γι αὐτὸ κοιμίστε τὰ φοβερὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μὴ παύσεις, νὰ ἰκετεύεις τὸν φιλόανθρωπο Θεό μας, Παναμόλυντη, νὰ λάβουμε τέλεια συγχώρηση κακῶν, καὶ νὰ ἐπιτύχουμε τὰ οὐράνια ἀγαθὰ, πού εἶναι ἐτοιμασμένα, γι' αὐτοὺς πού τὸν ἀγαποῦν.</p> <p>Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, τὸν ὅποῖον ὕμνοῦν οἱ στρατιῆς τῶν Ἀγγέλων, ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε τὸν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Μὴ παραβλέψεις, Παρθένε, αὐτοὺς πού ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τῆ βοήθεια ἐκ μέρους σου, οἱ ὅποιο ὕμνοῦν καὶ ὑπερυψώνουν ἐσένα, Κόρη, στοὺς αἰῶνες.</p> <p>Βρέχεις τὴν ἀφθονία τῶν θεραπειῶν, Παρθένε, σ' αὐτοὺς πού μέ πίστη σέ ἀνυμνοῦν, καὶ ὑπερυψώνουν τὴν ἀνέκφραστή σου γέννηση.</p> <p>Γιατρεύεις τίς ἀσθένειες τῆς ψυχῆς μου καὶ τοὺς πόνους τοῦ σώματός μου, Παρθένε, γιὰ νὰ δοξάζω ἐσένα τὴν χαριτωμένην.</p> <p>Ἐσὺ διώχνεις τίς ἐπιθέσεις τῶν πειρασμῶν καὶ τίς ἐφόδους τῶν παθῶν, Παρθένε, γι' αὐτὸ σέ ὕμνοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἐπειδὴ εἴσθε ἐχθροὶ κάθε εἶδους νοσημάτων,</p>
--	--	---

<p>συμμαχία τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, παύσατε, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὀδύνας.</p> <p>Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.</p> <p>Ἐκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοῖς νάμασι, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.</p> <p>Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.</p> <p>Ἴατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνίατα πάθη ἡμῶν ἴασασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πραῦνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.</p> <p>Τριαδικόν.</p> <p>Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν ἐν τρισί, χαρακτηῖσι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.</p> <p>Τιμιωτέρα.</p> <p>Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).</p> <p>Ἰδιή Θ'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν</p>		<p>Ἅγιοι, μέ τῆ συμμαχία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πάψτε τὰ νοσήματα τῶν ψυχῶν μας, καὶ ἀνακουφίστε τοὺς πόνοὺς τῶν σωμάτων μας.</p> <p>Ἐπειδὴ εἴσθε τώρα θεατές τῆς τερπνότητος τοῦ Κυρίου ἀληθινά, ἐπισκεφθῆτε αὐτό τὸν ὠραῖο ναὸ σας, θεοφόροι (φορεῖς τοῦ Θεοῦ), καὶ κάνετε τὸν πηγὴ πολλῶν θαυμάτων.</p> <p>Πηγάζοντας ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ παραδείσου ὡς δύο ποταμοί, ποτίζετε ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς μέ τὰ ρεύματα τῶν θεραπειῶν, καὶ ξηραίνετε τίς βροχές τῶν ἀσθενειῶν.</p> <p>Ἐπειδὴ στηριχθήκατε σὲ μακάριες ἐλπίδες, ἐπάξια τώρα μακαρίζεσθε ἀπὸ ὅλους, γατὶ ἀποδειχθήκατε ἐκπληρωτές τῶν θελημάτων τοῦ Μακαρίου Θεοῦ, Ἀνάργυροι.</p> <p>Ὡς ἱατροὶ ἀνιάτων (ἀθεράπευτων) παθῶν, Ἀνάργυροι, θεραπεῦστε τὰ ἀνίατα πάθη μας, καὶ καταπραῦνετε τὴν τρικυμία τῶν πειρασμῶν, καὶ σκορπίστε τὰ νέφη τῆς μελαγχολίας.</p> <p>Τριαδικό.</p> <p>Μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους ἄς ὑμνολογήσουμε τὸν Πατέρα καὶ τὸν Λόγο καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μίαν Θεότητα σὲ τρία πρόσωπα, μίαν Βασιλείαν καὶ μίαν ἐξουσίαν.</p> <p>Τιμιωτέρα.</p> <p>(Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).</p> <p>Ἰδιή Θ'. Τῆς Θεοτόκου.</p> <p>Μοναδική Θεοτόκο σὲ ὁμολογοῦμε, Παρθένε ἀγνή, ἐμεῖς πού σωθήκαμε διὰ μέσου σου, μεγαλύνοντάς σε</p>
---	--	---

Ασωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενουῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Τῶν Ἁγίων.

Ἴδου ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ὡς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημείων ἀκτίσι λαμπρύνετε πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· λύσατε τὸ σκότος, τῶν παθῶν ἡμῶν δεόμεθα.

μαζὶ μὲ τὰ πλήθη τῶν Ασωμάτων.

Μὴν ἀρνηθεῖς νὰ δεχθεῖς τὴ ροὴ τῶν δακρύων μου, Παρθένε, ἐσύ πού γέννησες τὸν Χριστό, πού ἀφήρησε κάθε δάκρυ ἀπὸ κάθε πρόσωπο.

Γέμισε μὲ χαρὰ τὴν καρδιά μου, Παρθένε, ἐσύ πού δέχθηκες τὴν πληρότητα τῆς χαρᾶς ἐξαφανίζοντας τὴ λύπη τῆς ἁμαρτίας.

Γίνε, Παρθένε, λιμάνι καὶ προστασία γι' αὐτοὺς πού καταφεύγουν σ' ἐσένα, καὶ τεῖχος ἀκλόνητο καὶ καταφύγιο καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Μέ τίς ἀκτῖνες τοῦ φωτός σου, διώχνοντας τὸ σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, λάμπρυνε αὐτοὺς, πού μὲ εὐσέβεια σὲ ἀνακηρύττουν Θεοτόκο.

Ἐμένα πού ταπεινώθηκα, Παρθένε, στὸν τόπο τῆς κακοπάθειας, δηλαδή τῆς ἀρρώστειας, θεράπευσέ με μεταφέροντάς με ἀπὸ τὴν ἀρρώστια στὴν ἀνάρρωση.

Τῶν Ἁγίων.

Νά, ὁ ναὸς σας λαμπρύνεται ωραιότατα, μὲ τὰ θαύματα σάν μὲ φωτοβόλα ἄστρα, καὶ μὲ χαρὰ μὲ μιὰ φωνὴ σᾶς μακαρίζει πάντοτε, καὶ ἐορτάζει τὴν σεπτὴ μνήμη σας μὲ εὐσέβεια, σεβάσμιοι Ἀνάργυροι.

Ὡς φῶς, ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι στολίζετε τὸν πνευματικὸ οὐρανό, Ἀνάργυροι, καὶ μὲ τίς ἀκτῖνες τῶν θαυμάτων λαμπρύνετε τίς καρδιές ὄλων τῶν πιστῶν· γι' αὐτὸ κραυγάζομεν· διαλύστε τὸ σκοτάδι τῶν παθῶν μας, σᾶς παρακαλοῦμε.

<p>Σκηνας τας ἄνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ἀοράτως σπλαγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ παντοκράτορι, καὶ μακαριζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.</p> <p>Ἡ γῆ τοῖς ἄνω συνεπαγάζεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν, Ἅγιοι, ἦν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσατε, σκότους ἀρρωστημάτων, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδι, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Φρικτὴν λοχεῖαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ῥῦσαί με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὕμνοῦντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40) Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἰατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θεῷ ὑμῶν τεμένει διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε</p>		<p>Κατοικώντας τίς ἄνω κατοικίης, σπλαχνισθεῖτε νὰ ἔλθετε ἀοράτως ἀνάμεσα σ' ἐμᾶς, οἱ ὅποιο ἀναπέμπουμε μέσα στὴ θεϊκὴ σκηνὴ (τό ναό) σας ὕμνους στὸν Παντοκράτορα, καὶ μακαρίζουμε ἐσᾶς μὲ ἐπιμονή, πανένδοξοι.</p> <p>Ἡ γῆ ἀγάλλεται μαζί μὲ τὰ οὐράνια κατὰ τὴ χαρμόσυνη καὶ θεϊκὴ γιορτὴ σας, Ἅγιοι, καὶ ἐμᾶς, πού τὴν ἐπιτελοῦμε, λυτρώστε μας, σοφοί, ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῶν ἀρρωστημάτων, ἀπὸ κάθε στενοχώρια καὶ ἀπὸ τὴ φοβερὴ κόλαση στὸν ἄδη.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐχοντας φρικτὴ λοχεία (τοκετό, γέννηση), Πάναγνη, σὲ παρακαλῶ, κατὰ τὴ φρικτὴ ἡμέρα τῆς κρίσεως, λύτρωσέ με ἀπὸ τὴ φρικτὴ ἀπόφαση, καὶ κάνε με νὰ συμμετάσχῳ στὴν ομάδα τῶν σωζομένων, ἐμένα, πού σὲ ὑμῶν πιστά, χαριτωμένη ἀπὸ τὸ Θεό.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40) Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Ἐχοντας λάβει ἀπὸ τὸ Θεό τὴ χάρι τῶν θεραπειῶν ἰατρεύετε τίς ἀσθένειες, καὶ θεραπεύετε ὅλους, οἱ ὅποιοι μὲ πίστη καταφεύγουν στὸν ἱερό ναό σας· γι' αὐτό μὲ μιά φωνὴ μακαρίζουμε ἐπάξια τὴ σεβάσμια μνήμη σας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Γέννησες, παναμόλυνη, τὸν Θεό καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος πραγματοποιοῦσε μὲ πολλή σοφία τὸ ἄριστο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου· γι'</p>
---	--	---

<p>πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσιν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς θεοσημεΐαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτῆνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.</p> <p>Ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγῆς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Δόξα...</p>		<p>αὐτὸ ὅλοι σέ ὑμνολογοῦμε, ὅπως σοῦ ἀξίζει, ἐπειδὴ μεσιτεύεις σ' αὐτόν, νά λυτρωθοῦμε ἀπὸ ἀσθένειες καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος κινδύνων.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40-42,-43). Τροπάρια.</p> <p>Ὡς ποταμοὶ πλημμυρισμένοι ἀπὸ τὰ ρεύματα τοῦ Πνεύματος, καὶ ὀλοφάνερα κυματίζοντας ὡς πέλαγος, ποτίζετε τὴν κτίση μέ τὰ θεϊκὰ σημεῖα (τὰ θαύματα) καὶ μέ τίς παράδοξες προσφορές τῶν θεραπειῶν, καὶ ξηραίνετε τὰ ψυχοφθόρα πάθη, καὶ θεραπεύετε ἀσθένειες, καὶ διώχνετε πονηρά πνεύματα, Ἀνάργυροι πού ἔχετε μέσα σας τό Θεό, πρεσβευτές τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Ἄφοῦ ὑποτάξατε τελείως τὰ παράλογα πάθη, Ἅγιοι, μέ τίς ψυχικές σας δυνάμεις, χορηγεῖτε τίς εὐεργεσίες στούς ἀνθρώπους καὶ στά κτῆνη, ἀφοῦ πή- ρατε πλούσια ἀπὸ τόν Χριστό τή δωρεά τῆς θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν· γί' αὐτό ἐκτελώντας τὴν ἱερή καὶ φω- τοφόρα πανήγυρή σας, ζητοῦμε φωτισμό γιά τίς ψυχές μας.</p> <p>Ὁ ἱερός ναός σας ἀναδείχθηκε ὡς οὐρανός φωτό- λουστος καὶ οὐράνιος, ἐπειδὴ κατέχει τώρα ὡς ἄστρα τὰ σωτηριώδη θαύματα, καὶ ὡς λαμπρό ἥλιο, τή θεϊκή ἐνέργεια τῶν θεραπειῶν τῶν ἀσθενειῶν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ πανένδοξε, ὑπηρέτες τοῦ Κυρίου, πρεσβευτές τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Δόξα ...</p>
---	--	---

<p>Πηγήν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.</p>		<p>Ἐχοντας πηγήν θεραπείων, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, προσφέρετε τίς θεραπείες σέ ὄλους, πού ἔχουν ἀνάγκη, ἐπειδὴ γίνετε ἄξιοι πολὺ μεγάλων δωρεῶν ἐκ μέρους τῆς ἀνεξάντλητης πηγῆς, τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ. διότι ὁ Κύριος λέγει σ' ἐσᾶς πού εἴσθε στό ζῆλο (στήν ἀφοσίωση) ὅμοιοι μέ τούς Ἀποστόλους· Νά, σᾶς ἔδωσα τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε νά τὰ βγάζετε ἀπό τούς ἀνθρώπους, καὶ νά θεραπεύετε κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε καχεξία (σωματική ἀδυναμία). γι' αὐτό, ἐπειδὴ συμπεριφεροθήκατε καλά σύμφωνα μέ τίς προσταγές του, δωρεὰν λάβατε δωρεὰν προσφέρετε, γιαιτρούοντας τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν μας.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.</p> <p>Ἀπό κάθε εἶδος κινδύνων φύλαγε τοὺς δούλους σου, εὐλογημένη Θεοτόκε· Γιά νά σέ δοξάζουμε ἐσένα τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τῶν Ἁγίων.</p> <p>Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκεφθεῖτε τίς ἀσθενείες μας· Δωρεὰν, δωρεὰν δῶστε σ' ἐμᾶς.</p>
--	--	--

<p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε. Αναγνώσματα. Ἀπόστολος. Α'. Πρὸς Κορινθίους. (IB'. 27-ΙΓ'. 8). Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν</p>		<p>Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν πού σου φωνάζουμε μέ πίστη· τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καί σπεῦσε νά ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν. Αναγνώσματα. Ἀπόστολος. Α'. Πρὸς Κορινθίους. (IB'. 27-ΙΓ'. 8). Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἶσθε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη κατὰλληλο τό καθένα γιά ὀρισμένη θέση τοῦ σώματος. Καὶ ἄλλους ἔβαλε ὁ Θεός στήν Ἐκκλησία, πρῶτα Ἀποστόλους, δεύτερο Προφήτες, τρίτο διδασκάλους, ἄλλους ἔπειτα νά θαυματουροῦν, ἔπειτα σέ ἄλλους ἔδωσε χαρίσματα θεραπειῶν, σέ ἄλλους χαρίσματα νά προστατεύουν τοὺς ἀδυνάτους, σέ ἄλλους χαρίσματα νά διοικοῦν τὴν Ἐκκλησία, σέ ἄλλους διάφορα εἶδη γλωσσῶν. Μήπως ὅλοι εἶναι Ἀπόστολοι; Μήπως ὅλοι εἶναι Προφῆτες; Μήπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; Μήπως ὅλοι εἶναι θαυματουροί; Μήπως ὅλοι ἔχουν χαρίσματα θεραπειῶν ἀσθενειῶν; Μήπως ὅλοι μιλοῦν ξένες γλώσσες; Μήπως ὅλοι τίς ἐξηγοῦν; Νά δείχνετε ζῆλο γιά τὰ χαρίσματα τὰ ἀνώτερα. Καὶ ἀκόμη σᾶς ὑποδεικνύω δρόμο ὑπερβολικά ἔξοχο, τὴν ἀγάπη, γιά τὴν ἀπόκτηση τῶν χαρισμάτων. Ἐὰν ὁμιλῶ τίς γλώσσες τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀλλά δέν</p>
--	--	--

πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον. (Γ'. 1, 34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων. Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ

ἔχω ἀγάπη, ἔγινα ὁμοῖος μὲ ἄψυχο χαλκὸ πού βουῖζει ἢ κύμβαλο (τὰ μεταλλικὰ πιάτα τῆς μουσικῆς) πού βγάζει θορυβώδη ἦχο, ἀλλὰ χωρὶς σημασία. Καὶ ἐὰν ἔχω τὸ χάρισμα τῆς προφητείας, καὶ ἂν γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια, καὶ κατέχω ὅλη τὴ γνώση, καὶ ἂν ἔχω ὅλη τὴν πίστη, ὥστε νὰ μετακινῶ βουνά, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, δὲν εἶμαι τίποτε. Καὶ ἐὰν διαθέσω ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μου ὡς ψωμί, γιὰ νὰ θρέψω ἄλλους, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμα μου, νὰ καῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἀγάπη, δὲν ἔχω καμμιά ὠφέλεια. Ἡ ἀγάπη εἶναι μεγαλόψυχη, ἀνεκτική, εἶναι εὐεργετική, ἡ ἀγάπη δὲν ζηλεύει, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι ἀλαζονική, δε φουσκώνει ἀπὸ ματαιοδοξία, δὲ διαπράτει ἀπρέπειες, δὲ ζητεῖ ἐγωϊστικά τὰ δικά της, δὲν παροργίζεται, δὲν σκέπτεται νὰ κάνει τὸ κακόν, οὔτε θυμᾶτα τὸ κακόν πού τῆς ἔκαναν, δὲν χαίρεται γιὰ τὴν ἀδικία, ἀντίθετα χαίρεται μὲ τὴν ἀλήθεια· Ὅλα τὰ σκεπάζει, σέ ὅλα δείχνει ἐμπιστοσύνη, πάντοτε ἐλπίζει, ὅλα τὰ ὑπομένει, ἡ ἀγάπη ποτέ δὲν ξεπέφτει.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ματθαῖον. (Γ'. 1, 58).

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, προσκάλεσε ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητῆς του, καὶ ἔδωσε σ' αὐτούς ἐξουσία κατὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ὥστε νὰ τὰ βγάζουν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ νὰ θεραπεύουν κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε σωματικὴ καχεξία (ἀδυναμία). Καὶ τοὺς ἔστειλε ὁ Χριστὸς παραγγέλλοντας καὶ λέγοντας σ' αὐτούς· Μὴν ἀπομακρυνθεῖτε σέ δρόμο εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ μπεῖτε σέ πόλη Σαμαρειτῶν· Ἀλλὰ μᾶλλον πη-

<p>μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.</p>			<p>γαίνετε πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα (τὰ χαμένα) τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ. Καί ὅταν πηγαίνετε σ' αὐτούς, νά κηρύττετε λέγοντας, ὅτι πλησίασε ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Θεραπεύετε ἀσθενεῖς, καθαρίζετε λεπρούς, ἀναστήνετε νεκρούς, βγάζετε δαιμόνια· ὅλα αὐτὰ τὰ πήρατε δωρεάν, δωρεάν νά τὰ δώσετε.</p>
---	--	--	---